

Arrest

nr. 199 031 van 31 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VINCKE
Maalse Steenweg 138
8310 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 mei 2017 met referentenummer 70063.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. HAZEBROUCK *loco* advocaat K. VINCKE en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 31 december 1998.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 25 oktober 2015 en dient op 9 december 2015 een asielaanvraag in.

Op 5 april 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 25 april 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashai afkomst. U heeft heel uw leven in het dorp Amla (district Dari Nur, provincie Nangarhar) gewoond. U bent achttien jaar oud. U bent naar school gegaan tot de achtste graad.

Uw broer werkte samen met de Amerikanen voor de PRT in Jalalabad. De taliban stuurde u hierover twee waarschuwingsbrieven. Ze kwamen ook naar uw huis waar ze uw vader zeiden zijn zoon terug te roepen van zijn werk met de ongelovige Amerikanen. Indien uw broer zijn werk niet neerlegde, zouden ze uw vader en u ontvoeren. Wanneer uw broer terug thuis kwam, vertelde uw vader hem wat er gebeurd was. Uw ouders drongen aan dat hij samen met u het land zou verlaten, maar uw broer wou dit niet omdat hij een goed inkomen had van deze job en de taliban hem sowieso niet met rust zou laten als hij zijn job neerlegde. Uw broer ging dus terug naar zijn werk. De volgende keer dat uw broer terug kwam van zijn werk, werd hij aangevallen door de taliban. Hij was onderweg in een auto samen met een vriend. Zijn vriend was gedood maar uw broer kon ongedeerd ontsnappen. Bij u thuis aangekomen, vertelde uw broer het incident aan uw ouders. Hij besliste daarop dat hij samen met u het land zou verlaten. Diezelfde nacht hebben jullie jullie vlucht aangevat.

In Iran werd u van uw broer gescheiden. Na een reis van ongeveer één jaar, waarvan u negen maanden in Griekenland doorbracht, betrad u op 25 oktober 2015 het Belgisch grondgebied. U vroeg op 9 december 2015 in België asiel aan. Op 31 december 2016 werd de voogdij over u van rechtswege beëindigd. Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u vermoord te worden door de taliban.

Ter ondersteuning van uw identiteit en/of asielaanvraag, legt u volgende originele documenten neer: uw taskara, twee brieven van de taliban, een verklaring van de Provincieraad van Nangarhar, drie foto's van uw broer op zijn werk, drie documenten van het werk van uw broer, een opsporingsverzoek van het Rode Kruis voor uw broer en twee briefomslagen waarin deze documenten naar u werden opgestuurd. U legt tevens een kopie van de taskara van uw broer neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (gehoorverslag CGVS, dd. 05.04.2017, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Zo werd er vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Amla, Dari Nur.

Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden

vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Eerst en vooral slaagt u er niet in uw profiel als zoon van een landbouwersfamilie in een ruraal gebied als Amla aannemelijk te maken. Uw vader alsook al uw ooms langs moederszijde zouden landbouwers in Amla geweest zijn (gehoorverslag CGVS, dd. 05.04.2017, p. 5-6). U verklaart eveneens dat u uw vader soms op het land hielp na school (CGVS, p. 8). Voor iemand met uw profiel vertoont u een gebrek aan kennis over voor uw herkomstregio typische landbouwactiviteiten.

Zo valt het op dat u niet met zekerheid weet wanneer abrikozen en sinaasappelen rijp zijn. U verklaart dat deze misschien in het warme seizoen rijp zijn, maar kunt dit niet met zekerheid zeggen (CGVS, p. 7-8). Dit is opmerkelijk gezien u op uw dagelijkse route van en naar school die u gedurende acht jaar genomen heeft (CGVS, p. 4, 7), verklaart langs een boomgaard met abrikozenbomen en sinaasappelbomen te wandelen. U verklaart zelfs gezien te hebben dat de vruchten geplukt werden (CGVS, p. 7-8). U verklaart tevens dat Mobarez, een landbouwer wiens huis u bekend zou zijn, de appelsienen en abrikozen uit zijn boomgaard verkoopt aan de handelaren wanneer ze rijp zijn. U weet echter evenmin in welk seizoen dit gebeurde (CGVS, p. 8). Indien u daadwerkelijk tot aan uw reis naar Europa dagelijks langs een appelsienen- en abrikozenboomgaard wandelde, zou u een idee moeten hebben van in welk seizoen deze vruchten geplukt en verkocht worden.

U verklaart dat uw vader maïs, graan, klaver, ajuin en spinazie verbouwde (CGVS, p. 8). U weet echter niet in welk seizoen uw vader zijn ajuinen oogstte (CGVS, p. 12). Wanneer u gevraagd wordt het werk op het land te beschrijven doorheen een volledig jaar, bijvoorbeeld te beginnen rond de periode van Nowruz (Afghaans Nieuwjaar op 21 maart, zie administratief dossier), verklaart u eenvoudig dat mensen graan, maïs en klaver verbouwden (CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt wat uw vader op het land deed rond de periode van Nowruz, verklaart u dat u niets over landbouw wist omdat u niet aan landbouw deed en naar school ging en dat de landbouwers het land bewerkten (CGVS, p. 9). Deze verklaring is niet ernstig omdat u zoals eerder aangehaald enkele ogenblikken voordien beweerde dat u uw vader soms hielp op het land (CGVS, p.8). Nogmaals gevraagd naar wat uw vader op het land deed rond deze periode verklaart u dat hij met de tractor het land ploegde, dat hij het land irrigeerde en dat hij graan zaaide (CGVS, p. 9). Wanneer u ter bevestiging gevraagd wordt of uw vader rond de periode van Nowruz graan zaaide, stelt u de vraag terug of de vraag over de maand hamal (Afghaanse kalender, 21 maart – 20 april) gaat. Uw vraag is opvallend gezien u bij aanvang van het gehoor verklaard had dat we op het ogenblik van uw gehoor in het nieuwe Afghaanse jaar waren, in de eerste maand hamal (CGVS, p. 3). Wanneer u hierover bevestiging krijgt, zegt u dat men geen graan zaaide in de maand hamal. U kan evenmin vertellen over wat uw vader op het land deed na de winter (CGVS, p.12). Dit is merkwaardig, omdat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat klaver en ajuinen, twee van de vijf gewassen die uw familie zou verbouwen, geoogst worden in de maanden maart en april (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u dit niet spontaan aanhaalt wanneer u gevraagd wordt naar de activiteiten van uw vader op het land aan het begin van de lente.

U kan evenmin uitweiden over wat uw vader op het land deed in de zomer. U verklaart hierover dat hij misschien graan verbouwde, dat er gewassen stonden op het land en dat u niets van landbouw weet (CGVS, p. 9). Op de vraag of hij iets zaaide in de zomer, antwoordt u dat hij graan zaaide in de zomer. Deze informatie is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Graan wordt immers gezaaid in de periode oktober-november. Daarna verklaart u dat dit misschien in de maand aqrab (23 oktober - 21 november) was. Wanneer u gevraagd wordt in welk seizoen de maand aqrab valt, zegt u dat deze in de zomer valt of misschien in de herfst. U besluit dat de maand aqrab ofwel in de zomer ofwel in de herfst valt (CGVS, p. 9). Het feit dat u de periode waarin het graan gezaaid wordt in Dari Nur moeiteloos in de juiste maand kan situeren doch niet weet in welk seizoen deze maand dan wel valt, doet uw kennis over landbouwactiviteiten uiterst ingestudeerd overkomen. U kan evenmin vertellen over wat uw vader van werk deed op het land in de herfst. U antwoordt heel algemeen dat er verschillende gewassen waren zoals graan en andere maar verklaart dat u het verder niet weet (CGVS, p. 10). Over het werk op het land in de winter verklaart u dat maïs en katoen in de winter verbouwd worden (CGVS, p. 10). Ook deze informatie is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd in het administratief dossier. Maïs

en katoen worden namelijk gezaaid in de maanden juni en juli en geoogst in de maanden oktober en november.

De beperkte kennis die u wél heeft over landbouw vertoont een ingestudeerd karakter. Zo kan u enkele ogenblikken later, wanneer u gevraagd wordt wanneer graan geoogst wordt, correct antwoorden dat graan geoogst wordt in de maand saur en dat saur in de lente is (CGVS, p. 12). Echter wanneer, zoals hierboven aangehaald, gepolst wordt naar wat uw familie deed op het land in de lente of rond de periode van Nowruz of na de winter, laat u na de graanoogst aan te halen. Daarnaast verklaart u dat uw familie van het graan die jullie oogstten bloem maakten (CGVS, p. 11). U weet echter niet hoeveel men de eigenaar van de 'bloemmachine' moest betalen voor het gebruik ervan. U verklaart dit niet te weten omdat uw vader dat altijd deed (CGVS, p. 11). Van een jongeman die heel zijn leven in een agrarische gemeenschap als Amla gewoond zou hebben en wiens familie graan voor eigen consumptie verbouwde om bloem van te maken, mag echter verwacht worden dat hij een idee heeft hoeveel zijn familie voor het gebruik van de molen moest betalen. Uw manifest gebrek aan kennis van de landbouw doet besluiten dat het allerm minst geloofwaardig is dat u steeds in een agrarische samenleving, zoals Amla, gewoond heeft. Deze vaststelling haalt het geloof in uw voorgehouden verblijf in Dari Nur volledig onderuit.

Verder vertoont ook uw geografische kennis over uw regio van herkomst belangrijke hiaten. U verklaart dat het districtscentrum van Dari Nur in het dorp Shekylai gelegen is (CGVS, p. 14). Deze informatie is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat het districtscentrum van Dari Nur in het dorp Dari Nur gelegen is (zie administratief dossier). Het dorp Shukyalai ligt enkele kilometers hogerop in de vallei. U verklaart ook dat in Jinjapur de weg splitst. Volgens u zou men als men daar naar rechts afslaat naar het dorp Bar Kot gaan (CGVS, p. 15), terwijl men links af zou moeten slaan om Bar Kot te bereiken (zie administratief dossier). Verder heeft u nog nooit gehoord van het dorp Kotga, ook niet wanneer het uitgesproken wordt als Kotaka (CGVS, p. 15). Dit dorp ligt vlakbij het districtscentrum, op amper een paar kilometer van uw dorp Amla (zie administratief dossier). Het dorp Sorach Kala situeert u correct in het district Khewa, maar u meent verkeerdelijk dat het rechts van de grote weg ligt wanneer men van Amla komt (CGVS, p. 15). De dorpen Amla Ya Royar, Amla Malik Faqir en Shenari, die op een boogscheut van uw dorp Amla liggen, kent u niet. Van het dorp Panj Akhla heeft u wel eens gehoord. U denkt echter verkeerdelijk dat het in Bar Kot ligt. De kaart die werd toegevoegd aan het administratief dossier toont aan dat dit dorp langs de hoofdweg richting Sotan ligt. Van het dorp Qala Tak, net voorbij Bar Kot, heeft u dan weer nog nooit gehoord. U weet wel dat er een gelijknamig dorp in het district Kuzkunar ligt (CGVS, p. 14, 16). U bent op de hoogte dat er een waterstroom dichtbij de weg is wanneer men van uw dorp Amla naar het districtscentrum wandelt. U meent echter dat deze waterstroom, waarvan u de bron correct in de omgeving van het dorp Sotan situeert, de hoofdweg niet kruist en voegt daaraan toe dat u het over de lager gelegen streken niet weet. De enige plaats waar een stroom de weg kruist is volgens u voorbij de checkpoint van Sorach Qala (CGVS, p. 16). Uw beschrijvingen kloppen niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd in het administratief dossier. Op de kaart is te zien hoe een waterloop die door de vallei naar beneden stroomt richting Amla de hoofdweg op maar liefst drie plaatsen kruist rond het districtscentrum en rond uw dorp Amla. In de omgeving van Sorach Qala is er echter geen stroom die de weg kruist. Uw gebrekkige kennis over uw onmiddellijke leefomgeving schaadt het geloof in uw voorgehouden verblijf in Dari Nur tot uw vertrek naar Europa verder in ernstige mate.

In het licht van de 8 jaar die u naar school bent gegaan, is het daarnaast eveneens opmerkelijk dat u de districten Qarghayi en Chapadara over het hoofd ziet wanneer u gevraagd wordt welke districten rond Dari Nur liggen (CGVS, p. 13-14). Van het district Qarghayi heeft u nog nooit gehoord. Van het district Chapadara weet u dat het in de provincie Kunar ligt. U situeert het vaag in de richting van Ghaziabad, een stad die een honderdtal kilometer verderop ligt (CGVS, p. 16), hoewel het district grenst aan uw eigen district (zie administratief dossier). U slaagt er ook slechts in twee van de vier provincies die aan uw eigen provincie Nangarhar grenzen (zie administratief dossier) op te noemen (CGVS, p. 13).

Ook uw maatschappelijke kennis van Amla en Dari Nur is te beperkt voor iemand die heel zijn leven in Amla gewoond zou hebben. De kennis die u wél heeft komt bovendien ingestudeerd over. U vertelt dat de jongensschool van Amla drie à vier jaar geleden nieuwe gebouwen gekregen heeft (CGVS, p. 17), hetgeen klopt volgens de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt namelijk dat de werken aan de jongensschool in februari 2013 nog bezig waren. In augustus 2013 was het nieuwe gebouw in gebruik. Het is echter opvallend dat u niet met zekerheid kan zeggen in welke graad u zat toen de nieuwe gebouwen in gebruik genomen zijn. U verklaart dat u zich dit niet zo goed herinnert maar dat u misschien in de vierde of vijfde graad zat

(CGVS, p. 18). Niet alleen mag het verbazen dat een scholier zich niet zou herinneren in welke graad hij zat toen werd overgeschakeld van openluchtlessen en lessen in de meisjesschool naar lessen in een spiksplinternieuw schoolgebouw, bovendien is uw verklaring dat u misschien in de vierde of de vijfde graad zat weinig coherent met uw eerdere verklaring dat u op het ogenblik van uw vertrek uit Afghanistan in de achtste graad zat (CGVS, p. 4). Gezien u er ongeveer één jaar over heeft gedaan om van Afghanistan naar België te vluchten (CGVS, p. 4) en u op 25 oktober 2015 het Belgisch grondgebied heeft betreden, situeert uw vertrek uit Afghanistan zich omstreeks oktober 2014. Op het ogenblik dat het nieuwe gebouw in gebruik genomen is, moet u dus in de zesde of zevende graad gezeten hebben afhankelijk van of de grote vakantie in de winter of zomer viel. U kan onmogelijk in de vierde of vijfde graad gezeten hebben in de periode februari-augustus 2013 wanneer het nieuwe schoolgebouw in gebruik genomen is. Het feit dat u er niet in slaagt de bouw van de nieuwe jongensschool in Amla correct te situeren ten opzichte van uw schoolloopbaan doet de andere informatie die u hierover etaleert, zoals dat er 12 lokalen waren en dat de muren lichtblauw waren (CGVS, p. 18), ingestudeerd overkomen. U blijkt ook niet geheel op de hoogte hoe de nieuwe jongensschool in Amla gefinancierd is geraakt. U verklaart dat de school gebouwd was door een Duitse organisatie en weet niet of er nog andere organisaties of mensen een financiële bijdrage gedaan hebben (CGVS, p. 18-19). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat ook het National Solidarity Program en de lokale bevolking van Amla, via een collecte georganiseerd door de leraren en de school shura, een belangrijk deel van de fondsen hebben bijgedragen (zie administratief dossier). Verwacht kan worden dat een leerling van de Amla jongensschool op de hoogte zou zijn dat de leerkrachten en de school shura 330.000 Afghani's ingezameld hebben voor de school. U weet zelfs niet af van het bestaan van de school shura van de Amla jongensschool (CGVS, p. 19). Dat u er wel van op de hoogte bent dat een Duitse organisatie de bouw van uw school financierde, terwijl u niet weet dat ook de lokale gemeenschap door middel van een collecte bijdroeg, wijst er sterk op dat u uw kennis aan studie ontleent.

U blijkt evenmin op de hoogte dat in de laatste jaren voor uw vertrek uit Afghanistan vele Afghaanse vluchtelingen teruggekeerd zijn vanuit Pakistan naar Amla (CGVS, p. 20). Zo identificeerde UNHCR Amla als een 'high returnee area' begin 2015 (zie administratief dossier). Gevraagd of er de laatste jaren meer mensen in Amla zijn komen wonen, verklaart u dat niemand recent naar Amla gekomen was (CGVS, p. 20). Ook wanneer gepolst wordt of er mensen teruggekomen waren naar Amla nadat ze een tijd ergens anders hadden gewoond, verklaart u dat dit niet gebeurde (CGVS, p. 20). U bent evenmin op de hoogte of er in Dari Nur mensen wonen die in Pakistan gewoond hebben (CGVS, p. 22). Uw verklaringen stroken niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Van iemand die heel zijn leven in Amla gewoond zou hebben, mag verwacht worden dat hij op de hoogte zou zijn dat in zijn dorp grote groepen mensen zijn teruggekeerd vanuit Pakistan wanneer daarnaar gepolst wordt op verschillende manieren.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dari Nur gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Dari Nur heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke

verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 05/04/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd tijdens het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er getwijfeld werd aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Amla, Dari Nur (CGVS, p. 24-25). U bevestigde hierop meermaals uw beweerde afkomst uit Amla, Dari Nur. Er werd bovendien reeds benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, p.2,25).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De documenten die u heeft neergelegd, vermogen de appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in het land. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas van een Afghaanse asielzoeker. Omwille van uw ongeloofwaardige verklaringen kan dan ook geen bewijswaarde worden gehecht aan uw taskara, de taskara van uw broer en het attest van de provincieraad. De brieven van de taliban zijn geen officiële documenten en bevatten samen met de briefomslagen, de foto's en de documenten over het werk van uw broer en het opsporingsbericht van het Rode Kruis geen aanwijzingen over uw verblijf in Dari Nur, zodat ze in geen geval afbreuk zouden kunnen doen aan de motieven van de negatieve beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het artikel 1, A, 2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Geneve op 28 juli 1951, van artikel 1(2) van het Protocol op het statuut van de vluchtelingen van 31 januari 1967, van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

“In de aangevochten beslissing van 25 april 2017 stelt de Commissaris generaal dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij daadwerkelijk afkomstig is uit het district Dari Nur gelegen in de provincie Nangarhar.

De Commissaris generaal besluit vervolgens dat, gelet op de ongeloofwaardigheid van de beweerde regio van herkomst in Afghanistan, er evenmin enig geloof kan gehecht worden aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Aan verzoeker wordt zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Terwijl overeenkomstig de verklaringen van verzoeker de gegronde vrees overduidelijk blijkt alsook zijn vertrouwde met zijn geboortestreek Amla.

Verzoeker wenst eerst en vooral te benadrukken dat bij het gehoor op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 05 april 2017 hij werd gehoord in het Pashtou.

Voor de aanvang van het gehoor vestigde verzoeker de aandacht op het gegeven dat zijn moedertaal evenwel Pashaï is (pag. 3 gehoorverslag CGVS). Voor het afsluiten van het gehoor vestigde verzoeker nogmaals de aandacht hierop. Verzoeker stelde letterlijk “ ik zou u er nog eens aan willen herinneren dat mijn moedertaal Pashaï is, voor als er misverstanden zijn, dan verontschuldigd is mij daar” (pag. 25 gehoorverslag CGVS).

Verzoeker wenst vervolgens te benadrukken dat bij de beoordeling van de verklaringen rekening dient gehouden te worden met het profiel van de verzoeker (zie arrest van de RvV met nr. 72814 dd.06.01.2012).

In dit verband wenst verzoeker de aandacht te vestigen op zijn zeer jonge leeftijd alsmede zijn intellectuele vermogens. Sedert zijn aankomst op het grondgebied van het Rijk werd verzoeker ingeschreven in de Okan Klas van het instituut H. Familie te Brugge en volgde hij aldaar de leergangen van januari 2016 tot eind juni 2016. Daarna werd verzoeker ingeschreven in het CLW Koninklijk Technisch Atheneum Brugge alwaar hij de opleiding keuken volgt. De leerkrachten zijn positief over zijn inzet doch omschrijven verzoeker als een persoon die zijn best doet doch waarvan het heel moeizaam gaat.

Verzoeker is afkomstig van Amla en heeft zijn dorp nooit verlaten tot aan zijn vlucht.

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker niet weet in welk jaar hij is geboren en de zaken moeilijk kan situeren in tijd en ruimte (zie : pag 3-4 gehoorverslag en pag 18 gehoorverslag).

Verzoeker meent dat het onaanvaardbaar is om te twijfelen aan zijn herkomst gezien zijn leeftijd, zijn beperkte opleiding, zijn eerder beperkte intellectuele vermogens.

Wat betreft de zogenaamde eerder beperkte kennis over de voor verzoeker herkomstregio typische landbouwproducten dient er in eerste instantie te worden gewezen op het feit dat de dagactiviteit van verzoeker was naar school gaan waar vooral de Koran en aantal taalvakken aan bod kwamen.

Uit het verslag van het Commissariaat Generaal blijkt dat verzoeker op zeer nauwkeurige wijze de weg kan uitleggen die dient genomen te worden om vanuit zijn huis de school te bereiken.

Bij de beschrijving van deze route stelde verzoeker dat men dient te passeren langs het huis van Mobarez. Het huis van Mobarez betreft een groot domein welke volledig ommuurd is. Binnen deze muur is een woonhuis opgetrokken en bevindt er zich ook een boomgaard.

Deze boomgaard is evenwel niet zichtbaar. Het is evenwel een algemeen gekend gegeven dat (en verzoeker wist dit ook door het algemeen gerucht) er in deze boomgaard abrikozen- en appelsienen bomen stonden. Verzoeker had ook via het algemeen gerucht vernomen dat wanneer deze vruchten rijp waren ze geplukt en verkocht werden. Verzoeker voert ook aan dat hij nimmer heeft gesteld dat hij ooit

mensen de appelsienen of abrikozen heeft zien plukken. Wat ook niet hoeft te verwonderen daar de boomgaard integraal ommuurd was. Een misverstand met de tolk ligt hier duidelijk aan de basis.

Uit het gehoorverslag van het Commissariaat Generaal moge duidelijk zijn dat verzoeker onomstreden stelde altijd naar school te zijn gegaan (behalve op vrijdag want dat was een feestdag) en nimmer te hebben gewerkt in Afghanistan daar hij naar school ging. Na school hielp hij soms zijn vader.(zie: pag. 7 -8 gehoorverslag).

De hoofdactiviteit van verzoeker was derhalve schoollopen. Na school hielp verzoeker zijn vader doch dit beperkte zich tot het verzorgen van de koe. Daar graan een belangrijk gewas was in de herkomstregio van verzoeker, hielp verzoeker zijn vader ook soms bij het verbouwen van graan. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat verzoeker duidelijk kan weergeven hoe het oogsten van het graan in zijn werk gaat! Verzoeker verwijst hier expliciet naar volgende passages uit het gehoorverslag op het commissariaat generaal: " Ik hielp hem wanneer hij graan verbouwde" (zie: pag. 9 gehoorverslag); " Ik wist wanneer mijn vader graan verbouwde omdat ik toen mijn vader hielp" (zie: pag. 12 gehoorverslag).

Ook wat betreft de geografische kennis over de herkomstregio van verzoeker, verwijst verzoeker naar de algemene opmerkingen zoals supra reeds weergegeven. Evenmin kan van een asielzoeker een encyclopedische kennis verwacht worden van zijn omgeving.

Verzoeker blijft er onomstreden bij dat het districtscentrum van Dari Nur gelegen is in Shekylai. Andere inwoners uit de regio van verzoeker kunnen dit bevestigen.

Wanneer verzoeker hic et nunc gevraagd wordt hoe het dorp Bar kot dient te worden bereikt, stelt verzoeker hic et nunc dat in Jinapur naar links dient te worden afgeslaan. Verzoeker is eerder verbouwereerd dat hij zou gesteld hebben dat naar rechts dient te worden afgeslaan daar je niet kan afslaan naar rechts bij gebrek aan een weg.

De moeilijkheden welke verzoeker ondervond om de tolk te verstaan bij het uitspreken van de namen van dorpen, heeft ertoe geleid dat verzoeker hij stelde niet gehoord te hebben van het dorp Kotaka of Kotga.

Ook dient het verslag van het commissariaat generaal nauwkeurig te worden bekeken. Wanneer verzoeker werd gevraagd langs welke kant van de weg Sorach ligt als men van Amla komt dan verklaarde verzoeker : " De huizen van dit dorp liggen aan beide kanten van de weg. Maar langs de linkerkant zijn er weinig huizen, ik heb er maar weinig gezien, de meeste zijn langs de rechterkant ". (zie: pag. 15 gehoorverslag).

Wanneer verzoeker geconfronteerd werd met de namen Amla Ya Royar, Amla Malik Faqir en Shenari heeft verzoeker naar waarheid gesteld dat dit zeer belangrijke personen zijn.

Men mag bij dit alles niet uit het oog verliezen dat verzoeker zijn ganse leven in zijn dorp doorbracht. De lessen spitsten zich vooral toe op het onderricht van de koran en geenszins op aardrijkskunde en geografie. Elementen welke door de commissaris generaal duidelijk over het hoofd worden gezien!

Wat betreft de maatschappelijke kennis van verzoeker, beperkt de commissaris generaal zich toe tot het onder de loep nemen van de verklaringen van verzoeker nopens de bouw van de jongensschool.

De commissaris generaal hekelt het gegeven dat verzoeker er niet in zou slagen om de bouw van de nieuwe jongensschool correct te situeren ten opzichte van de schoolloopbaan.

Dit evenwel niettegenstaande verzoeker een heel duidelijk beeld kan schetsen waar de lessen doorgang vonden voor de bouw van school en de school duidelijk en in detail kan beschrijven !

De commissaris gaat helemaal een brug te ver daar waar verzoeker verweten wordt hoe de bouw van de school werd gefinancierd. Als leerling liet verzoeker zich daar niet mee in.

Uw zetel zal willen vaststellen dat verzoeker verder informatie kan geven over bepaalde veiligheidsincidenten in zijn dorp alsmede over bepaalde personen. Verzoeker verwijst dienaangaande expliciet naar pag. 20-21 van het gehoorverslag.

Verzoeker meent derhalve te mogen en te kunnen stellen dat er rekening houden met de feitelijke en persoonlijke omstandigheden van zijn zaak hij wel degelijk aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Dari Nur gelegen in de provincie Nangarhar EN dat er in zijn hoofd wel degelijk sprake is van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, meer bepaald loopt hij het risico gedood te worden door de taliban."

2.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het voormeld Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die dienen te worden gelezen in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) rust de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. X; RvS 4 oktober 2006, nr. X; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. X). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. X; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij verklaart dat zij samen met haar broer haar land van herkomst is ontvlucht nadat zij daar door de taliban werd bedreigd omwille van haar broers werkzaamheden in dienst van de Amerikanen.

De Raad hecht echter geen geloof aan de asielmotieven van de verzoekende partij.

De verzoekende partij maakt immers niet aannemelijk dat zij voorafgaand aan haar komst naar België in het district Dara-e-Nur van de provincie Nangarhar of elders in Afghanistan heeft gewoond.

Vooreerst maakt de verzoekende partij haar profiel van zoon van een landbouwersfamilie uit Amla niet aannemelijk. In de bestreden beslissing werden desbetreffend de volgende motieven opgenomen:

“Zo valt het op dat u niet met zekerheid weet wanneer abrikozen en sinaasappelen rijp zijn. U verklaart dat deze misschien in het warme seizoen rijp zijn, maar kunt dit niet met zekerheid zeggen (CGVS, p. 7-8). Dit is opmerkelijk gezien u op uw dagelijkse route van en naar school die u gedurende acht jaar genomen heeft (CGVS, p. 4, 7), verklaart langs een boomgaard met abrikozenbomen en sinaasappelbomen te wandelen. U verklaart zelfs gezien te hebben dat de vruchten geplukt werden (CGVS, p. 7-8). U verklaart tevens dat Mobarez, een landbouwer wiens huis u bekend zou zijn, de appelsienen en abrikozen uit zijn boomgaard verkoopt aan de handelaren wanneer ze rijp zijn. U weet echter evenmin in welk seizoen dit gebeurde (CGVS, p. 8). Indien u daadwerkelijk tot aan uw reis naar Europa dagelijks langs een appelsienen- en abrikozenboomgaard wandelde, zou u een idee moeten hebben van in welk seizoen deze vruchten geplukt en verkocht worden.

U verklaart dat uw vader maïs, graan, klaver, ajuin en spinazie verbouwde (CGVS, p. 8). U weet echter niet in welk seizoen uw vader zijn ajuinen oogstte (CGVS, p. 12). Wanneer u gevraagd wordt het werk op het land te beschrijven doorheen een volledig jaar, bijvoorbeeld te beginnen rond de periode van Nowruz (Afghaans Nieuwjaar op 21 maart, zie administratief dossier), verklaart u eenvoudig dat mensen graan, maïs en klaver verbouwden (CGVS, p. 9). Wanneer u gevraagd wordt wat uw vader op het land deed rond de periode van Nowruz, verklaart u dat u niets over landbouw wist omdat u niet aan landbouw deed en naar school ging en dat de landbouwers het land bewerkten (CGVS, p. 9). Deze verklaring is niet ernstig omdat u zoals eerder aangehaald enkele ogenblikken voordien beweerde dat u uw vader soms hielp op het land (CGVS, p.8). Nogmaals gevraagd naar wat uw vader op het land deed rond deze periode verklaart u dat hij met de tractor het land ploegde, dat hij het land irriteerde en dat hij graan zaaide (CGVS, p. 9). Wanneer u ter bevestiging gevraagd wordt of uw vader rond de periode van Nowruz graan zaaide, stelt u de vraag terug of de vraag over de maand hamal (Afghaanse kalender, 21 maart – 20 april) gaat. Uw vraag is opvallend gezien u bij aanvang van het gehoor verklaard had dat we op het ogenblik van uw gehoor in het nieuwe Afghaanse jaar waren, in de eerste maand hamal (CGVS, p. 3). Wanneer u hierover bevestiging krijgt, zegt u dat men geen graan zaaide in de maand hamal. U kan evenmin vertellen over wat uw vader op het land deed na de winter (CGVS, p.12). Dit is merkwaardig, omdat uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat klaver en ajuinen, twee van de vijf gewassen die uw familie zou verbouwen, geoogst worden in de maanden maart en april (zie administratief dossier). Het is opmerkelijk dat u dit niet spontaan aanhaalt wanneer u gevraagd wordt naar de activiteiten van uw vader op het land aan het begin van de lente.

U kan evenmin uitweiden over wat uw vader op het land deed in de zomer. U verklaart hierover dat hij misschien graan verbouwde, dat er gewassen stonden op het land en dat u niets van landbouw weet (CGVS, p. 9). Op de vraag of hij iets zaaide in de zomer, antwoordt u dat hij graan zaaide in de zomer. Deze informatie is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier. Graan wordt immers gezaaid in de periode oktober-november. Daarna verklaart u dat dit misschien in de maand aqrab (23 oktober - 21 november) was. Wanneer u gevraagd wordt in welk seizoen de maand aqrab valt, zegt u dat deze in de zomer valt of misschien in de herfst. U besluit dat de maand aqrab ofwel in de zomer ofwel in de herfst valt (CGVS, p. 9). Het feit dat u de periode waarin het graan gezaaid wordt in Dari Nur moeiteloos in de juiste maand kan situeren doch niet weet in welk seizoen deze maand dan wel valt, doet uw kennis over landbouwactiviteiten uiterst ingestudeerd overkomen. U kan evenmin vertellen over wat uw vader van werk deed op het land in de herfst. U antwoordt heel algemeen dat er verschillende gewassen waren zoals graan en andere maar verklaart dat u het verder niet weet (CGVS, p. 10). Over het werk op het land in de winter verklaart u dat maïs en katoen in de winter verbouwd worden (CGVS, p. 10). Ook deze informatie is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd in het administratief dossier. Maïs en katoen worden namelijk gezaaid in de maanden juni en juli en geoogst in de maanden oktober en november.

De beperkte kennis die u wél heeft over landbouw vertoont een ingestudeerd karakter. Zo kan u enkele ogenblikken later, wanneer u gevraagd wordt wanneer graan geoogst wordt, correct antwoorden dat graan geoogst wordt in de maand saur en dat saur in de lente is (CGVS, p. 12). Echter wanneer, zoals hierboven aangehaald, gepolst wordt naar wat uw familie deed op het land in de lente of rond de periode van Nowruz of na de winter, laat u na de graanoogst aan te halen. Daarnaast verklaart u dat uw familie van het graan die jullie oogstten bloem maakten (CGVS, p. 11). U weet echter niet hoeveel men

de eigenaar van de 'bloemmachine' moest betalen voor het gebruik ervan. U verklaart dit niet te weten omdat uw vader dat altijd deed (CGVS, p. 11). Van een jongeman die heel zijn leven in een agrarische gemeenschap als Amla gewoond zou hebben en wiens familie graan voor eigen consumptie verbouwde om bloem van te maken, mag echter verwacht worden dat hij een idee heeft hoeveel zijn familie voor het gebruik van de molen moest betalen. Uw manifest gebrek aan kennis van de landbouw doet besluiten dat het allerm minst geloofwaardig is dat u steeds in een agrarische samenleving, zoals Amla, gewoond heeft. Deze vaststelling haalt het geloof in uw voorgehouden verblijf in Dari Nur volledig onderuit.”.

De verzoekende partij verklaart, noch verschoont het geheel van bovenstaande vaststellingen en overwegingen waar zij erop wijst dat haar dagdagelijkse activiteit erin bestond naar school te gaan en zij slechts na schooltijd haar vader hielp met het verzorgen van een koe. De Raad meent dat de verzoekende partij blijk geeft van een gebrek aan kennis van landbouwactiviteiten die haar als zoon van een landbouwer redelijkerwijze niet kunnen zijn ontgaan, te meer daar uit haar verklaringen blijkt dat zij haar vader soms hielp bij deze activiteiten (stuk 6, gehoorverslag, p. 8). De verzoekende partij merkt op dat zij duidelijk kon weergeven hoe de oogst van het graan in zijn werk gaat omdat zij haar vader soms hielp bij het verbouwen van het graan. De Raad stelt evenwel vast dat de verzoekende partij verkeerdelijk beweerde dat het graan in haar regio in de zomer wordt gezaaid (stuk 6, gehoorverslag, p. 9). Hoewel zij in staat bleek om de oogst van het graan in de juiste maand te situeren, kon zij niet correct aangeven in welk seizoen deze maand valt. Zij liet bovendien na de graanoogst te vermelden toen bij haar gepolst werd naar wat haar familie deed op het land na de winter of rond de periode van Nowruz (stuk 6, gehoorverslag, p. 9, 12; stuk 20, Landeninformatie, nr. 1, 2, 4). Indien de verzoekende partij op het voederen van een koe na bij andere landbouwactiviteiten betrokken was dan het verbouwen van graan, kan toch redelijkerwijze worden verwacht dat zij beter op de hoogte is van de zaai- en oogsttijden van het graan in haar voorgehouden herkomstregio. Waar zij betoogt dat zij nooit mensen appelsienen of abrikozen heeft zien plukken in de boomgaard van een zekere Mobarez aangezien deze integraal ommuurd was, stelt de Raad vast dat zij verklaarde appelsienen te hebben zien hangen aan de bomen (stuk 6, gehoorverslag p. 7). Aldus kan van haar verwacht worden dat zij met meer zekerheid kan aangeven of appelsienen al dan niet in de zomer rijp waren in haar voorgehouden herkomstregio, *quod non*.

Ten tweede dient te worden gewezen op de vele hiaten in verzoekers geografische kennis van zijn voorgehouden herkomstregio. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend het volgende gesteld:

“(…) U verklaart dat het districtscentrum van Dari Nur in het dorp Shekyalai gelegen is (CGVS, p. 14). Deze informatie is tegenstrijdig met de informatie waarover het CGVS beschikt waaruit blijkt dat het districtscentrum van Dari Nur in het dorp Dari Nur gelegen is (zie administratief dossier). Het dorp Shukyali ligt enkele kilometers hogerop in de vallei. U verklaart ook dat in Jinjapur de weg splitst. Volgens u zou men als men daar naar rechts afslaat naar het dorp Bar Kot gaan (CGVS, p. 15), terwijl men links af zou moeten slaan om Bar Kot te bereiken (zie administratief dossier). Verder heeft u nog nooit gehoord van het dorp Kotga, ook niet wanneer het uitgesproken wordt als Kotaka (CGVS, p. 15). Dit dorp ligt vlakbij het districtscentrum, op amper een paar kilometer van uw dorp Amla (zie administratief dossier). Het dorp Sorach Kala situeert u correct in het district Khewa, maar u meent verkeerdelijk dat het rechts van de grote weg ligt wanneer men van Amla komt (CGVS, p. 15). De dorpen Amla Ya Royar, Amla Malik Faqir en Shenari, die op een boogscheut van uw dorp Amla liggen, kent u niet. Van het dorp Panj Akhla heeft u wel eens gehoord. U denkt echter verkeerdelijk dat het in Bar Kot ligt. De kaart die werd toegevoegd aan het administratief dossier toont aan dat dit dorp langs de hoofdweg richting Sotan ligt. Van het dorp Qala Tak, net voorbij Bar Kot, heeft u dan weer nog nooit gehoord. U weet wel dat er een gelijknamig dorp in het district Kuzkunar ligt (CGVS, p. 14, 16). U bent op de hoogte dat er een waterstroom dichtbij de weg is wanneer men van uw dorp Amla naar het districtscentrum wandelt. U meent echter dat deze waterstroom, waarvan u de bron correct in de omgeving van het dorp Sotan situeert, de hoofdweg niet kruist en voegt daaraan toe dat u het over de lager gelegen streken niet weet. De enige plaats waar een stroom de weg kruist is volgens u voorbij de checkpost van Sorach Qala (CGVS, p. 16). Uw beschrijvingen kloppen niet met de informatie waarover het CGVS beschikt en die is toegevoegd in het administratief dossier. Op de kaart is te zien hoe een waterloop die door de vallei naar beneden stroomt richting Amla de hoofdweg op maar liefst drie plaatsen kruist rond het districtscentrum en rond uw dorp Amla. In de omgeving van Sorach Qala is er echter geen stroom die de weg kruist. Uw gebrekkige kennis over uw onmiddellijke leefomgeving schaadt het geloof in uw voorgehouden verblijf in Dari Nur tot uw vertrek naar Europa verder in ernstige mate.

In het licht van de 8 jaar die u naar school bent gegaan, is het daarnaast eveneens opmerkelijk dat u de districten Qarghayi en Chapadara over het hoofd ziet wanneer u gevraagd wordt welke districten rond Dari Nur liggen (CGVS, p. 13-14). Van het district Qarghayi heeft u nog nooit gehoord. Van het district Chapadara weet u dat het in de provincie Kunar ligt. U situeert het vaag in de richting van Ghaziabad, een stad die een honderdtal kilometer verderop ligt (CGVS, p. 16), hoewel het district grenst aan uw eigen district (zie administratief dossier). U slaagt er ook slechts in twee van de vier provincies die aan uw eigen provincie Nangarhar grenzen (zie administratief dossier) op te noemen (CGVS, p. 13). (...)

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift vol te houden dat het districtscentrum van Dara-e-Nur gelegen is in Shekylai en dat andere bewoners van haar regio dit kunnen bevestigen. Zodoende doet zij geen afbreuk aan de objectieve informatie, aanwezig in het administratief dossier, waaruit blijkt dat het districtscentrum de naam van het district draagt en er een dorp Shukyalai is dat enkele kilometers ten noorden van het districtscentrum is gelegen. Waar de verzoekende partij "*hic et nunc*" een beschrijving van de weg naar het dorp Bar Kot geeft die wél steun vindt in de kaarten aanwezig in het administratief dossier, doet zij geen afbreuk aan de vaststelling dat zij tijdens haar gehoor deze weg niet correct wist te beschrijven. Wat betreft de vermeende moeilijkheden die zij zou hebben gehad om de tolk te verstaan, verwijst de Raad naar hetgeen hij lager uiteenzet met betrekking tot de taal waarin haar gehoor plaatsvond. De verzoekende partij wijst er verder op dat zij tijdens haar gehoor heeft verklaard dat het merendeel van de huizen van het dorp Sorach Kala aan de rechterkant van de weg ligt wanneer men vanuit Amla komt. Echter dient op basis van de kaarten in het administratief dossier te worden vastgesteld dat Sorach Kala aan de linkerkant van de weg ligt voor wie vanuit de richting van Amla komt, hetgeen logischerwijze afbreuk doet aan verzoekers verklaring. Dat de verzoekende partij naar waarheid zou hebben gesteld dat Amla Ya Royar, Amla Malik Faqir en Shenari zeer belangrijke personen zijn, verklaart, noch verschoont de vaststelling dat zij tijdens haar gehoor geen dorpen bleek te kennen die zo heten (stuk 6, gehoorverslag, p. 14, 16). Nochtans blijkt uit de kaarten in het administratief dossier dat dit dorpen zijn die zich op een boogscheut van verzoekers voorgehouden dorp van herkomst bevinden.

Ten derde dient erop te worden gewezen dat de verzoekende partij niet in staat bleek de bouw van een nieuwe jongensschool in Amla correct te situeren ten opzichte van haar schoolloopbaan. Hieromtrent wordt in de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd:

"(...) U vertelt dat de jongensschool van Amla drie à vier jaar geleden nieuwe gebouwen gekregen heeft (CGVS, p. 17), hetgeen klopt volgens de informatie waarover het CGVS beschikt. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt namelijk dat de werken aan de jongensschool in februari 2013 nog bezig waren. In augustus 2013 was het nieuwe gebouw in gebruik. Het is echter opvallend dat u niet met zekerheid kan zeggen in welke graad u zat toen de nieuwe gebouwen in gebruik genomen zijn. U verklaart dat u zich dit niet zo goed herinnert maar dat u misschien in de vierde of vijfde graad zat (CGVS, p. 18). Niet alleen mag het verbazen dat een scholier zich niet zou herinneren in welke graad hij zat toen werd overgeschakeld van openluchtclassen en lessen in de meisjesschool naar lessen in een spiksplinternieuw schoolgebouw, bovendien is uw verklaring dat u misschien in de vierde of de vijfde graad zat weinig coherent met uw eerdere verklaring dat u op het ogenblik van uw vertrek uit Afghanistan in de achtste graad zat (CGVS, p. 4). Gezien u er ongeveer één jaar over heeft gedaan om van Afghanistan naar België te vluchten (CGVS, p. 4) en u op 25 oktober 2015 het Belgisch grondgebied heeft betreden, situeert uw vertrek uit Afghanistan zich omstreeks oktober 2014. Op het ogenblik dat het nieuwe gebouw in gebruik genomen is, moet u dus in de zesde of zevende graad gezeten hebben afhankelijk van of de grote vakantie in de winter of zomer viel. U kan onmogelijk in de vierde of vijfde graad gezeten hebben in de periode februari-augustus 2013 wanneer het nieuwe schoolgebouw in gebruik genomen is. Het feit dat u er niet in slaagt de bouw van de nieuwe jongensschool in Amla correct te situeren ten opzichte van uw schoolloopbaan doet de andere informatie die u hierover etaleert, zoals dat er 12 lokalen waren en dat de muren lichtblauw waren (CGVS, p. 18), ingestudeerd overkomen. (...)"

De verzoekende partij wijst erop dat zij een duidelijk beeld kon schetsen van de situatie voorafgaand aan de bouw van de nieuwe school en deze school in detail wist te beschrijven. Deze informatie doet evenwel geen afbreuk aan de rechtmatige verwachting dat zij de bouw en ingebruikname van deze school correct kan situeren, *quod non*.

De informatie die de verzoekende partij tijdens haar gehoor heeft gegeven in verband met veiligheidsincidenten en bepaalde personen in haar dorp is niet van aard afbreuk te doen aan het geheel van de gedane vaststellingen met betrekking tot fundamentele aspecten van haar herkomst.

Wat betreft het argument dat de verzoekende partij zeer jong is en een beperkte opleiding heeft genoten, is de Raad van oordeel dat dit het vastgestelde gebrek aan kennis van haar onmiddellijke omgeving niet kan verschonen of verklaren. Zelfs van een weinig geschoold en jeugdig persoon kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn beweerde regio van afkomst. Het gegeven dat de verzoekende partij op school enkel de koran bestudeerde en wat taallessen kreeg, kan haar gebrekkige kennis betreffende haar directe en persoonlijke leefwereld niet toedekken. Zij toont bovendien niet aan dat laaggeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en zij hierdoor niet in staat is haar eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Uit het gehoorverslag blijkt dat de dossierbehandelaar eenvoudige duidelijke vragen stelde en dat de verzoekende partij kennelijk kon volgen en de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Om deze vragen correct te kunnen beantwoorden is geen verregaande politieke of geografische kennis vereist. Ze gaan immers over de dagdagelijkse realiteit van elke inwoner uit die streek.

De verzoekende partij toont verder op geen enkele wijze aan dat haar intellectuele capaciteiten dermate beperkt zijn dat zij niet in staat zou zijn om in het kader van haar asielaanvraag volledige en correcte verklaringen af te leggen in antwoord op eenvoudige vragen aangaande haar regio van herkomst in Afghanistan. Het loutere gegeven dat de verzoekende partij niet kan aangeven in welk jaar zij geboren werd en bepaalde zaken moeilijk in tijd en ruimte kan situeren, is daarvoor op zich geen indicatie.

In zoverre de verzoekende partij op algemene wijze aanvoert dat zij problemen ondervonden heeft tijdens het gehoor omdat het gehoor plaatsvond in Pashtou, terwijl haar moedertaal Pashai is, slaagt zij er niet in de verschillende incoherenties, hiaten en vaagheden in haar verklaringen te verschonen. De verzoekende partij verklaarde op de bijlage 26 van 9 december 2015 de bijstand van een tolk Pashtou te verzoeken. Op de 'fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling' van 9 december 2015 heeft de verzoekende partij aangegeven dat haar moedertaal zowel Pashai als Pashtou is (administratief dossier, stuk 22). Blote beweringen van harentwege buiten beschouwing gelaten, toont de verzoekende partij bovendien niet *in concreto* aan dat er *in casu* sprake zou zijn geweest van vertaalproblemen/misverstanden tijdens het gehoor die het geheel van de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties, vaagheden en onlogische verklaringen zouden kunnen verklaren, noch dat de kwaliteit of de betrouwbaarheid van de vertalingen gehypothetheerd zou zijn. De vragenlijst die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het gehoorverslag van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevatten geen enkele indicatie of aanwijzing waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker zich niet volledig zou hebben kunnen uitdrukken. De verzoekende partij heeft ook tijdens of na de gehoren geen enkele opmerking gemaakt met betrekking tot het verloop van de gehoren en de uitwisseling tussen de tolk en haarzelf. Zij verklaarde zowel bij aanvang als op het einde van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zij de tolk goed begreep en voegt hier aan toe: *"Ik heb één vraag. Mijn moedertaal is Pashai. Als ik een woord niet begrijp in het Pashtoe, zal ik uitleg vragen. Ik weet het, maar toch."* (administratief dossier, stuk 6, p. 3). Uit lezing van het gehoorverslag blijkt evenwel dat de verzoekende partij nooit heeft aangegeven de tolk niet (goed) te hebben verstaan. Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat de verzoekende partij de vragenlijst, ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken nadat het verslag haar werd voorgelezen in het Pashtou, zonder voorbehoud heeft ondertekend en aldus te kennen heeft gegeven dat de inhoud ervan overeenstemt met de inlichtingen die zij heeft verstrekt en dat deze inlichtingen oprecht, volledig en correct zijn (administratief dossier, stuk 21). Voorts heeft zij bij aanvang van het gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen opmerkingen had over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, stuk 6, p. 2-3). Er is dan ook geen reden om aan te nemen dat de gehoorverslagen geen correcte of volledige weergave zouden zijn van het verloop van de gehoren, noch dat de vaststellingen van de bestreden beslissing hierin geen grondslag zouden vinden. De Raad benadrukt dat het niet ernstig is om na confrontatie met een negatieve beslissing louter hypothetische communicatieproblemen tijdens de gehoren aan te voeren.

Middels een aanvullende nota van 15 januari 2018 brengt de verzoekende partij aan aantal stukken bij ter ondersteuning van haar asielaanvraag. Het betreft een aantal foto's van de verzoekende partij in aanwezigheid van vrienden en familieleden (stuk 2), verklaringen van vrienden (stuk 3), een verklaring van twee dorpshoofden met betrekking tot verzoekers woonplaats in Afghanistan, met een eensluidend verklaarde vertaling (stuk 4), een schoolrapport van de verzoekende partij, met een eensluidend verklaarde vertaling (stuk 5), een arbeidsovereenkomst gesloten door de verzoekende partij (stuk 6) en loonbrieven op naam van de verzoekende partij (stuk 7).

De Raad merkt op dat de gevoegde foto's geen enkele objectieve aanwijzing bevatten met betrekking tot de identiteit van de daarop afgebeelde personen en de plaats of het tijdstip waarop zij werden genomen. De verklaringen van vrienden die over een verblijfstitel in België blijken te beschikken, hebben een subjectief en gesolliciteerd karakter en ontberen derhalve objectieve bewijswaarde in het kader van verzoekers asielaanvraag. Aan de authenticiteit van het schoolrapport wordt afbreuk gedaan door de vaststelling dat dit volgens de vertaling betrekking heeft op het schooljaar 1999, daar waar de verzoekende partij verklaarde in 1998 te zijn geboren (stuk 6, gehoorverslag, p. 3). Daarnaast moet met betrekking tot zowel dit schoolrapport als de bevestiging van verzoekers afkomst door twee dorpshoofden worden opgemerkt dat uit objectieve informatie, aanwezig in het administratief dossier, blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst te herstellen. De arbeidsovereenkomst en de loonbrieven, tot slot, houden geen verband met verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Amla en zijn derhalve niet dienstig.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt de verzoekende partij er niet in de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en dat de verzoekende partij derhalve niet het voordeel van de twijfel kan worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. De motieven van de bestreden beslissing zijn terecht.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1, van de Vreemdelingenwet wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan: *“de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”*

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

In het licht van de vraag of een verzoekende partij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus als gevolg van willekeurig geweld is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken waarvoor wordt aangenomen dat de geweldssituatie dermate ernstig is dat een loutere terugkeer aldaar voldoende is om een reëel risico voor het leven of de persoon van een burger uit te maken.

De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij voor haar komst naar België in het dorp Amla gelegen in het district Dara-e-Nur van de Afghaanse provincie Nangarhar heeft verbleven, noch afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.6. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS